

ΕΤΟΣ 65ον

21 Μαΐου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (3338)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Στό σημερινό ανάγνωσμα από τις Πράξεις, αγαπητοί μου αδελφοί, παρουσιάζεται ένα τμήμα της απολογίας του αποστόλου Παύλου, ενώπιον του Ἀγρίππα του νεώτερου, ὅπου διηγείται τή μεταστροφή του στή χριστιανική πίστη, αὐτός ἕνας πρώην σκληρός διώκτης καί συνεργός, διά τῆς ψήφου του, σέ φόνο πολλῶν ἁγίων μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, καθώς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ. Σήμερα ὁμως ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει καί τή μνήμη τῶν «θεοστέπων βασιλέων καί ἰσαποστόλων» τῆς, Κωνσταντίνου καί Ἐλένης. Ἐάν ὁ μέγας Ἀπόστολος βάστασε τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον ἐθνῶν καί βασιλέων, καί κήρυξε τόν Χριστό στά πέρατα τῆς οἰκουμένης, οἱ ἅγιοι Κωνσταντίνος καί Ἐλένη εἶναι «τά χέρια τῆς θείας Πρόνοιας», ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Νεκτάριος στό βιβλίο του «Αἱ Οἰκουμενικά Σύνοδοι», μέ τά ὁποῖα ὁ Θεός ἀγκάλιασε τόν κόσμο.

Τό ὄραμα τῆς Δαμασκοῦ

Γνωρίζουμε ὅτι καθώς ὁ ἀπόστολος Παῦλος πῆγαινε στή Δαμασκό, μέ σκοπό νά ἐκδιώξει ἄγρια τούς ἐκεῖ χριστιανούς, περιλάμφθηκε ἀπό τό ἄκτιστο Φῶς τοῦ Χριστοῦ, πολλῆς φορές πιά λαμπερό ἀπό τό φῶς τῆς μεσημβρίας, καί μέσα σέ αὐτό τό Φῶς ἐγένε ὁ διάλογος, μεταξύ αὐτοῦ τοῦ ἴδιου καί τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος τοῦ ἀποκαλύπτει ὡς ὁ ἀπό αὐτόν διωκόμενος Θεός. Ὁ συγκλονισμένος Ἀπόστολος τυφλώνεται καί παραμένει νηστικός ἐπί τριήμερο. Κατηχεῖται κατόπιν καί βαπτίζεται ἀπό τόν ἀπόστολο Ἀνανία, ὥστε νά «μαθαίνει νά βλέπει». Ἀπό κεί καί μετά, ἡ ζωὴ τοῦ Παύλου ὑφίσταται μεταστροφή σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε καθίσταται ὁ ἴδιος διαπύσιος κήρυκας τῆς μετανοίας καί τοῦ Εὐαγγελίου, κατηχεῖ ἀναρίθμητα πλήθη στή διάρκεια τῶν πολλῶν περιοδειῶν του, ὑφίσταται ἀπίστευτους πειρασμούς καί ἀπό Ἰουδαίους καί ἀπό ἐθνικούς, ἐνῶ δέχεται ἐκκλητικέες ἐπεμβάσεις τῆς θείας Πρόνοιας στή διάρκεια τοῦ ἔργου του, καταλήγει δέ στή Ρώμη, ὅπου καί ὑφίσταται τόν διά μαρτυρίου θάνατο.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. κς' 1, 12-20)

Ἡ ὁμιλία τοῦ Παύλου ἐνώπιον τοῦ Ἀγρίππα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδί διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὄφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρετήν καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω ἀνοίξαι ὀφθαλμούς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτότος εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πιστεῖ τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

«Ἐν τούτῳ νικά»

Τηρουμένων τῶν ἀναηγογιῶν, ὁ Μέγας Κωνσταντίνος, καθὼς ἐτοιμαζόταν νά ἀντιμετωπίσει τὸν καλῦτερα ἐξοπλισμένο Μαξέντιο στὴ Μουλήβια γέφυρα τοῦ Τίβερη, τὴν ὥρα τοῦ μεσημεριοῦ, βλήπει στὸν οὐρανὸ ἕναν σταυρὸ φτιαγμένον μὲ ἀστέρια, νά γράφει ἐπάνω σὰ Λατινικά «in hoc vinces», τὸ γνωστὸ μας «ἐν τούτῳ νικά», δηλαδή μὲ αὐτὸ τὸ σύμβολο θά νικήσεις. Εἶχε δηλαδή θεοπτία, ἀποκάλυψη, ἴδια μὲ αὐτές τῶν κεκαθαρμένων, καθοσυνάτων, ἁγιασμένων ἀνθρώπων. Σύμφωνα μάλιστα μὲ τὸν Εὐσέβιο Καισαρείας, τὸ ἴδιο βράδυ, μετὰ τὸ πρῶτο ὄραμα, εἶχε καὶ δεύτερη ἀποκάλυψη, ὅπου ὁ Χριστὸς τὸν συμβούλευσε νά κατασκευάσει ἰάβαρο μὲ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ ἰάβαρο αὐτὸ νά προπορεύεται στὴ μάχη, στὴν ὁποία τελικὰ καὶ νίκησε. Λίγο ἀργότερα, τὸ 313, ὑπογράφει μὲ τὸν Λικίνιο τὸ ἔδικτο ἀνεξιθρησκίας τοῦ Μιλθάνου, «Διάταγμα Μεδιολάνων», τὸ ὁποῖο εὐνοοῦσε τοὺς χριστιανούς, καθὼς ἦταν οἱ μόνοι πού, πλέγοντας ὅτι εἶναι χριστιανοί, ἀρκοῦσε γιὰ νά διώκονται σὲ ὅλη τὴν αὐτοκρατορία. Τώρα ἐπισήμως οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐλευθεροὶ νά πιστεῦουν ὅπου θέλουν καὶ ὅπως θέλουν, ἀρκεῖ νά μὴ βλάπτουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Πολλὲς ἀλλήλωστε ἦταν οἱ εὐεργεσίαι τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου πρὸς τὸν λαό: φῶς ἢ κλήση του, φῶς τὰ διατάγματά του, φῶς ἢ νομοθεσία του, φῶς ἢ μετανοιά του γιὰ ὅσα ἐσφαλιμένα ἔπραξε πρὶν γνωρίσει τὸν Χριστό, φῶς ἢ ζωὴ του.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ὁ Ἀγρίππας εἶπε εἰς τόν Παῦλον, «Ἔχεις τὴν ἄδειαν νά μιλήσῃς διὰ τόν ἑαυτὸν σου». Καί ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ἄπλωσε τὸ χέρι του, ἄρχισε νά ἀπολογῆται. Μὲ τέτοιες προθέσεις ἐπήγαινα εἰς τὴν Δαμασκὸν μὲ ἐξουσίαν καὶ ἐντολήν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ ἐνῶ προχωροῦσα στὸν δρόμο μου, βασιλεῦ, τὸ μεσημέρι εἶδα φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν λαμπρότερον ἀπὸ τὸν ἥλιον, νά λάμπῃ γύρω μου καὶ γύρω ἀπὸ ἐκείνους πού ἐβάδιζαν μαζί μου. Ἐπέσαμεν ὅλοι κάτω εἰς τὴν γῆν καὶ τότε ἄκουσα φωνὴν νά μοῦ λέγῃ εἰς τὴν ἐβραϊκὴν γλῶσσαν, «Σαοῦλ, Σαοῦλ, γιατί μέ καταδιώκεις; Εἶναι σκληρόν γιά σέ νά κλωτῶς τὸ βούκεντρον». Ἐγὼ δέ εἶπα, «Ποιὸς εἶσαι, Κύριε;», καὶ ὁ Κύριος εἶπε, «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς τὸν ὁποῖον σὺ καταδιώκεις. Ἀλλὰ σῆκω καὶ στάσου στά πόδια σου, διότι γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐφανίσθηκα σ' ἐσέ: διὰ νά σέ καταστήσω ὑπρέτην καὶ μάρτυρα καὶ γιά ὅσα εἶδες τώρα καὶ γι' ὅσα θά ιδῆς ἀπὸ ἐμέ. Θά σέ ἐλευθερώω ἀπὸ τὸν λαόν αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐθνικούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγὼ σέ στέλλω διὰ νά ἀνοίξῃς τὰ μάτια τους ὥστε νά ἐπιστραφοῦν ἀπὸ τὸ σκοτάδι εἰς τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν, διὰ νά λάβουν διὰ τῆς πίστεως σ' ἐμέ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ μερίδα μεταξὺ ἐκείνων πού ὁ Θεὸς ἔκανε δικούς του». Κατόπιν τούτου, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δέν ἔγινα ἀπειθῆς εἰς τὴν οὐράνιον ὀπασίαν, ἀλλ' ἐκάρυττα πρῶτα εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Δαμασκοῦ καὶ ὕστερα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ εἰς τοὺς ἐθνικούς νά μετανοήσουν καὶ νά ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Θεόν, ἀποδεικνύοντες τὴν μετάνοιάν του μὲ ἔργα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Καταπολέμησε τὴ διαφθορά, τὴν τοκογλυφία καὶ τὴν ἀδικία, προστάτεψε χῆρες καὶ ὀρφανά, ἔχτισε ναοὺς, τίμησε μὲ διάταγμα ἀργίας τὴν Κυριακή, ἐνίσχυσε τίς ἱεραποστολές, μετέσχε στὴν πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ὅπου ἀπὸ σεβασμὸ ἀσπαζόταν τὰ κακοποιημένα ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς χέρια τῶν Πατέρων, ἀγαποῦσε τὸν Κλῆρο. Ὁ Θεὸς τὸν ἀξίωσε νά ἐξομολογηθεῖ ἐνώπιον ὁμήγυρης ἐπισκόπων, νά βαπτισθεῖ καὶ νά κοινωνήσῃ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, λίγο πρὶν τὸν θάνατό του, στὶς 21 πρὸς 22 Μαΐου τοῦ 337. Ἐκτοτε δέν φόρεσε αὐτοκρατορικὸ ἔνδυμα, ἀλλὰ τὸν λευκὸ χιτῶνα τοῦ βαπτίσματος.

Πεδίον λαμπρόν!

Ἵπως ὅλοι οἱ ἅγιοί μας, ἔτσι καὶ ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος, ἀποτελεῖ πρότυπο μίμησις γιά ὅλους μας, ἀλλὰ καὶ γιά τοὺς πολιτικούς μας. Ἰδοὺ «πεδίον λαμπρόν» γιά ἐφαρμογὴ στὴν πράξη ἐκείνων πού μέ ἀγαθὴ ἴσως διάθεση πρεσβεύουν, ἀλλὰ προσπαθοῦν νά ἐφαρμόσουν δίχως Χριστὸ στὴν τραγικὴ τους πλειοψηφία: ὁ βίος τοῦ Ἁγίου!

Συμβαίνει, ἀκόμη καὶ μέ θεολόγους ἐλληλοῦς καὶ προκατελιημμένους ἐνημέρωσης, κυρίως ὁμως ἄγευστους θείας Χάρους, οἱ ὁποῖοι νομικά καὶ προτεσταντικά κρίνοντας τὸν Ἅγιο, προσπαθοῦν νά ἀμφισβητήσουν τὴν ἀγιότητά του, μεγεθύνοντας

21 Μαΐου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ».

† Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἑλένης († 327) τῶν θεοσεπτῶν βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.
Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Πράξ. κοτ' 1, 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ' 1-38.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Μαΐου, τῶν ἁγίων 318 Πατέρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ' 1-13.

τά ὅποια σοβαρὰ σφάλματά του πρὶν νὰ γνωρίσει τὸν Χριστό. Ἡ «ἠθική» πού θέ-
τουν εἶναι ἕξω ἀπὸ τὸν Ὁρθόδοξο κόσμο. Εἶναι θρησκευοποίηση τοῦ μυστηρίου
τῆς Ἐκκλησίας καὶ παικισμός πού ἀγνοεῖ τὴ μετάνοια, γιὰ δημιουργία ὁπαδῶν.

Ἔτσι, ἀγνοοῦν ὅτι ἡ πορεία τοῦ ὄντως Μεγάλου Κωνσταντίνου βασιζέται
στὴ μετάνοια τοῦ Σταυροῦ. Μᾶς ἀγκαλιάζει μὲ θαλπωρὴ ὁ Ἅγιος, τούτους τοὺς
δυσχεῖμερους καιροὺς τῆς κρίσης, τὸν νιώθουμε ὀλοζώντανο! Ἀντὶ νὰ προ-
σπαθοῦμε νὰ τὸν «κοντύνουμε» γιὰ νὰ φανεῖ ὡς κάτι σπουδαῖο ὁ δικὸς μας
πνευματικὸς «νανισμός», νὰ τὸν παρακαλέσουμε κάτι ἄλλο, λαϊκοὶ καὶ κληρι-
κοί: νὰ μᾶς χαριτώσει, ὥστε ὁ καθένας μας νὰ μὴ λησμονήσει τὸ δικό του –κατ'
ἀναλογία– ὄραμα τῆς Δαμασκοῦ, διὰ τοῦ ὁποῦ ὁ Χριστὸς μᾶς κάλεσε κοντὰ
του νὰ τὸν διακονήσουμε, ὁ καθένας στὴ ζωὴ του.

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΕΠΙ Τῆ ΕΛΕΥΣΕΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΕΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ
(κατὰ τὴν ἑβδομάδα 22-28 Μαΐου 2017)**

- Καθημερινῶς τελοῦνται ὁ Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία κατὰ τίς ὥρες 6.30-9 π.μ.
καὶ ὁ Ἑσπερινός - Παράκληση κατὰ τίς ὥρες 6-7.30 μ.μ.
- Τὸ Σάββατο 27 Μαΐου ἐ.ἔ. Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός κατὰ τίς ὥρες 7-9 μ.μ.
- Τὴν Κυριακὴν 28 Μαΐου ἐ.ἔ. Ὁρθρος - Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία κατὰ τίς ὥρες
7-10.30 π.μ. Ὁ Ἑσπερινός - Χαιρετισμοὶ Τιμ. Σταυροῦ κατὰ τίς ὥρες 6-8 μ.μ.
- Ἱερές Ἀγρυπνίες θὰ τελεστοῦν ἕως τὴν 15ῃ Ἰουνίου: τὴν Τρίτην 23 Μαΐου, τὴν Τε-
τάρτην 31 Μαΐου, τὴν Παρασκευὴν 9 Ἰουνίου καὶ τὴν Δευτέραν 12 Ἰουνίου (στὴν
ὅποια θὰ ψάλει ἡ Χορωδία τῆς Ρωσικῆς Παροικίας Ἀθηνῶν) ἀπὸ τίς 9 μ.μ.
- Ὁ Ὁρθρος, ἡ Θ. Λειτουργία καὶ ὁ Ἑσπερινός καθημερινά, ὡς καὶ οἱ Ἱ. Ἀγρυπνίες,
θὰ ἀναμεταδίδονται ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 89.5
FM καὶ ζωντανὰ ἀπὸ τὸ Διαδίκτυο στὸν ἰστότοπο agiaeleni.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr